

Poetens tankar

Molnen denna sommardag
upplöstes och en svag vind tog tag
i slöjorna på balkongen

Mina provtryck dansade denna sommar
på gaveln som skydd för solens strålar

Jag gömde mig därbak under dagen
ty det var så ljust därute
allting var genomskinligt

Och man såg igenom människorna
deras imaginära tolkning av livet
fyllda av hopp, ännu en dag

Att leva som en självklarhet
en konst för mig som är poet
frågorna hopar sig som ovädersmoln

Närhelst jag lyckas som skjuts jag ner
av silverskott rätt in i min själ
hjärtat slits itu och jag segnar ner

På marken i jorden där är jag hemma
tänk att få rulla runt i skiten
känna jordens murkna dofter

Uppleva livet och dela för er
allt som jag inte ville göra
allt som gjorde ont

Skapade smärta